

Olur Ya Dönersen Bir Gün

– MüslimeUguz · 23 Eylül 2009

Katran karası bu akşam yine. Zemheri soğuk, kar ayazı içimde. Vakit öldürmekteyim. Daha biraz önce gençliğimi sürgün bakışlarına sattım. Puslu gecede fısıldaşan gölgeler duvarlarımda yalpalamakta. Artık onlarla söyleşmekteyim.

Ah olsaydı, Yapabilseydim keşke;
Arkadan vurabilseydim uğursuzlukları,
Hıçkırıklarının tortusunu alabilseydim gözlerinden.

Oysa şimdi ben;
Sulu göz eylüllerde ıslanırken, yar kokulu kâbuslarda dolanmaktayım.
Peşine düşmüşüm küflü sevdaların.
Nasıl da düzenbazca kaçıvermişlerdi yitik hatıralarımın arasından.
Oysa beyhudeydi.

Ben;
Gençliğimi peşkeş çeken yıllarda esaretteydim. Nankör özlemler yüreğime pençe attığı günden beri hem de. Aramaya biraz daha takatim olsaydı sarıp sarmalar mıydım naftalin kokuları arasına. Korur muydum, gözetir miydim ve hasatsız emeklerle saklar mıydım ki?

Bazen sol göğsümün üzerinde bir köz.
Olur ya sönmesin diye özenle harladığım.
Sana müptelalığının işareti.
Nasıl da gelip oturuvermiş içime.
Pervasız pusular kurmakta düşlerime.
Onun bu ihaneti sanki, kozada güve misali, göynütmekte düşlerimi.

Faraza olurda dönersen bir gün;
Kefaretini ödedim harabeye dönen gururumun
Kanıksadığın iyimserliğimi dipsiz göllere bıraktım.

Hani olurda dönersin diye;
Benliğim bir çıkında, hıçkırıklarımı da kefenledim özenle.
Caymadım aklımı çelen hain özlemlere.

Hani olurda dönersin diye...

Neyse boş ver
Beyhude bilirim. Zügürt tesellisi benimkisi,

Olur ya dönmezsen bir gün diye,
Yüreğimin aklıma son savunmasıdır bu. Son yalan söyleyiş ve son tesellisi.